

לה' הישועה

ספר נועם אלימלך פרשת מצורע

זאת תהיה תורת המצורע. נ"ל דהשכינה נקראת "זאת", וידוע דמצורע הוא מוציא רע, דהנגעים באים על לשון הרע, ואמר הכתוב אחר שישוב בתשובה ויתקן את מעשיו, ויפעול על ידי תשובתו ותורתו תיקון השכינה הנקראת זאת, וזהו "זאת תהיה תורת המצורע", פירוש שתורת המצורע תהיה "זאת", שיתקן השכינה הנקרא זאת, "ביום טהרתו והובא אל הכהן", פירוש ביום שיטוהר מעונו יפעול להעלות השכינה ליחדה עם קב"ה, וזהו "והובא אל הכהן", הקב"ה נקרא כהן, ואז אחר שיעלה את השכינה "ויצא הכהן מחוץ למחנה", דהעולמות עליונים נקראים מחנה, והעולם הזה נקרא חוץ למחנה, "וראה הכהן" פירוש שישגיח השי"ת ב"ה על העולם הזה להשפיע להם, "והנה נרפא נגע הצרעת" פירוש כל הדינים יהיו נמתקים, "מן הצרוע", כל זה יהיה מן הצרוע שהוא יגרום את כל זאת בתשובתו השלימה. וזהו "יהי כבוד ה' לעולם", דהשכינה נקראת "כבוד", והיינו כאשר יהיה כבוד ה' "לעולם" דהיינו שתעלה השכינה לעולם העליון, אז "ישמח ה' במעשיו", דהיינו במעשה הטוב שישפיע עלינו כל טוב וברכה. אמן כן יהי רצון.

ירמיהו פרק לא

א כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוך להרגיעו ישראל. ב מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיהך על כן משכתיך חסד. ג עוד אבנה ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפילה ויצאת במחול משחקים. ד עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו. ה פי יש יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו. ו כי כה אמר יהוה רנו לעקב שמחה וצהלו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את עמך את שארית ישראל. ז הגני מביא אותם מארץ צפון וקבצתים מירכתי ארץ בם עור ופסח הרה וילדת יחדו קהל גדול ישבו הנה. ח בבכי ובא ובתחנונים אובילים אוליכם אל נחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה כי הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא. ט שמעו דבר יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל, קבצנו ושמרנו קרעה עדרו. י כי פדה יהוה את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו. יא ובאו ורננו במרום ציון וננהרו אל טוב יהוה על דגן ועל תירש ועל יצהר ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו לדאבה עוד. יב אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמתים מיגונם. יג וריתי נפש הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה. יד כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו. טו כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך נאם יהוה ושבו מארץ אויב. טז ויש תקוה לאחריתך נאם יהוה ושבו בנים לגבולם. יז שמוע שמעתי אפרים מתנווד וסרתי ואסור כעגל לא למד השיבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי. יח כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירה בשתי וגם נקלמתי כי נשאתי חרפת געורי. יט הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשעים כי מדי דברי בו זכר אצקרו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה. כ הציבי לך צינים שמי לך תמרורים שתי לבך למסלה דרך הלכתי [הלכת] שובי בתולת ישראל שבי אל עריך אלה. כא עד מתי תתחמקין הבת השובבה פי ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב נכר. כב כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשווי את שבותם; ברכך יהוה נוה צדק הר הקדש. כג וישבו בה יהודה וכל עריו יחדו אפרים ונסעו בעדר. כד כי הרויתי נפש עיפה וכל נפש דאבה מלאתי. כה על זאת הקיצתי ואראה ושנתי ערבה לי. כו הנה ימים באים נאם יהוה וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה. כז והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאביד ולהרע כן אשקד עליהם לבנות ולנטוע נאם יהוה. כח בימים ההם לא יאמרו עוד אבות אכלו בקר ושפי בנים תקהינה. כט כי אם איש בעונו מות כל האדם האכל הבקר תקהינה שפיו. ל הנה ימים באים נאם יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה. לא לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי בם נאם יהוה. לב כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתך בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם. לג ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאם יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אצקר עוד. לד כה אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים וההמו גליו יהוה צבאות שמו. לה אם ימשו החקים האלה מלפני נאם יהוה גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים. לו כה אמר יהוה אם ימדו שמים מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ למטה גם אני אמאס בכל זרע ישראל על כל אשר עשו נאם יהוה. לז הנה ימים [באים] נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל שער הפנה. לח ויצא עוד קוה [קו] המדה נגדו על גבעת גרב ונסב געתה. לט וכל העמק הפגרים והדשן וכל השרמות [השדמות] עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מזרחה קדש ליהוה לא ינתש ולא יהרס עוד לעולם.

ר' אייזל דיבר פעם בהתלהבות בי"ט כסלו בבית הכנסת ליובאוויטש בהומיל, ובתוך דבריו אמר: "מדוע התאספנו, לא אמרנו היום תחנון, ועתה הננו שותים משקה? התשובה היא: היום הרבי יצא מהטיינע סאווייעט [=המועצה החשאית, המבצר בו היה אסור אדמו"ר הזקן]. עבור מי, אפוא, השמחה? עבור הרבי? - עבור הרבי השהות בטיינע סאווייעט או על המיטה בביתו הן אותו דבר. אלא מאי - "לה' הישועה" [היינו שהישועה היתה להקב"ה כביכול]! לולא היציאה מהמאסר לא היינו יודעים שיש הקב"ה בעולם, צא אפוא אתה, ריבונו של עולם, בריקוד!". <http://rabforum.net/index.php?action=news&id=640071>

מסכת חגיגה ה'

ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא אמר רבא אמר הקדוש ברוך הוא אף על פי שהסתרת פני מהם בחלום אדבר בו רב יוסף אמר ידו נטויה עלינו שנאמר ובצל ידי פסיתיך

רבי יהושע בן חנניה הוה קאי בי קיסר אחוי ליה ההוא מינא עמא דאהדרינהו מריה לאפיה מיניה אחוי ליה ידו נטויה עלינו אמר ליה קיסר לרבי יהושע מאי אחוי לך עמא דאהדרינהו מריה לאפיה מיניה ואנא מחוינא ליה ידו נטויה עלינו אמרו ליה לההוא מינא מאי אחויית ליה עמא דאהדרינהו מריה מיניה ומאי אחוי לך לא ידענא אמרו גברא דלא ידע מאי מחווי ליה במחוג יחוי קמי מלקא אפקוהו וקטלוהו

ישעיהו נב ח

קול צופיך נשאו קול יחדיו ירננו כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון

מלבים קול צפיר, (נגד מבשר טוב) מצייר כי המבשר עומד על ההר והצופה עומד כנגדו בעבר השני, ובאותו רגע שיבשר המבשר, ישא הצופה את עיניו ויראה הדבר בעין, וישא קול לעומת המבשר קול שמחה כי ראה הדבר בעיניו, ואז הצופה עם המבשר יחדו ירננו (ור"ל הנביאים המבשרים וישראל הצופים) כי עין בעין יראו, ר"ל כי עד עתה ג"כ ראו הנביאים שיבת ציון בעין המחזה שהוא עין הפנימי הרואה בנבואה, אבל לא בעין בשר וחוש החיצוני, אבל עתה עין בעין יראו, העין החוזה יראה בעין החושיי ובפועל שוב ה' ציון, (וכבר כתבתי כי ציון תצייר המלוכה והכהונה ובית המקדש וזה יראו בעין, וזה נגד מבשר טוב):

יחזקאל פרק ל"ו

כך לכו אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר חללתם בגוים אשר באתם שם. וקדשתי את שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני יהוה ואם אדני יהוה בהקדשי בכסם לעיניהם. וזקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם. וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גולליכם אטהר אתכם. ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתו בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר. ואת רוחי אתו בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם. וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים. והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל הדגן והרבייתי אותו ולא אתו עליכם רעב. והרבייתי את פרי העץ ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים. וזקחתי את דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא טובים ונקטתם בפניכם על עולותיכם ועל תועבותיכם. כלא למענכם אני עשה ואם אדני יהוה יודע לכם בושו והקלמו מדרכיכם בית ישראל.

תפילת השחר

אתה הוא יהוה אלהינו בשמים ובארץ ובשמי השמים העליונים. אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין אלהים. קבץ קוויך מארבע כנפות הארץ. יכירו וידעו כל באי עולם כי אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ. אתה עשית את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בהם. ומי בכל מעשי ידך בעליונים או בתחתונים שיאמר לך מה תעשה. אבינו שבשמים עשה עמנו חסד בעבור שמך הגדול שנקרא עלינו וקיים לנו יהוה אלהינו מה שכתוב בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתם אתם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר יהוה:

זכריה פרק ח

אוי יהי דבר יהוה צבאות לאמר. ככה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה. ככה אמר יהוה שבתתי אל ציון ושכנתי בתוך ירושלים ונקראה ירושלים עיר האמת וחר יהוה צבאות הר הקדוש. ככה אמר יהוה צבאות עד ישובו זקנים וזקנות ברחבות ירושלים ואיש משענתו בידו מרב ימים. והרחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתיה. הנה בימים ההם גם בעיני יפלא נאם יהוה צבאות. רש"י "כי יפלא" - בעיניהם החסד הגדול אשר אעשה להם "גם בעיני יפלא" - איך שבתתי מן החרון הגדול

ברכות ג

תנא, אמר רבי יוסי: פעם אחת הייתי מהלך בדרך ונכנסתי לחורבה אחת מחורבות ירושלים להתפלל. בא אליהו זכור לטוב ושמר לי על הפתח, (והמתין לי) עד שסיימתי תפילתי. לאחר שסיימתי תפילתי אמר לי: "שלום עליך, רבי". ואמרתי לו: "שלום עליך, רבי ומורי". ואמר לי: בני, מפני מה נכנסת לחורבה זו? אמרתי לו: להתפלל. ואמר לי: הנה לך להתפלל בדרך. ואמרתי לו: מתירא הייתי שמא יפסיקו בי עובדי דרכים, ואמר לי הנה לך להתפלל תפלה קצרה. באותה שעה למדתי ממנו שלשה דברים: למדתי שאין נכנסין לחורבה, ולמדתי שמתפללין בדרך, ולמדתי שהמתפלל בדרך מתפלל תפלה קצרה. ואמר לי: בני, מה קול שמעת בחורבה זו? אמרתי לו: שמעתי בת קול שמנהמת כיונה ואומרת: "אוי לבנים שבעונותיהם החרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והגליתים לבין האומות". ואמר לי: חייך וחי ראשך, לא שעה זו בלבד אומרת כה, אלא בכל יום ויום, שלש פעמים אומרת כה. ולא זו בלבד אלא, בשעה שישראל נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ועונין "יהא שמייה הגדול מבורך", הקדוש ברוך הוא מנענע ראשו, ואומר: אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו כה, מה לו לאב שהגלה את בניו, ואוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם.

דברים פרק ו

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

רש"י ה' אלהינו ה' אחד. ה' שהוא אלהינו עתה, ולא אלהי האמות, הוא עתיד להיות ה' אחד, שנאמר (צפ"ח) כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה', ונאמר (זכריה י"ד) ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד (ע"ספרי):